

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β΄.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1894 Πέμπτη

ΑΡΙΘ 54

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

Οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐξημέρωσαν τὰς γαλαῖς ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι.

Ἄν, ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ φωνάζῃ ὅσῳ τὸ νήπιον, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη τηλεφώνου.

ΕΚΕΙΝΗ :— Καί τί ἐντύπωσιν ἔκαμε χθὲς τὸ βράδυ ὁ λόγος σου στὸ σύλλογο ;

ΕΚΕΙΝΟΣ ;— Ὅταν ἐπῆγα καὶ ἐκάθησα ἤκουσα τοὺς πλησίον μου νὰ λέγῳσιν ὅτι ἔκαμα τὴν καλλίτερη δουλειά.

* * Πρὸ καιροῦ, ἐπαρχιακὴ τις ἐφημερίς ἀνήγγειλε τοὺς γάμους τοῦ κ. Ξυνοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ζαχαριάδου. Ἐξ ἀπαντος τὸ νεαρὸν ζεῦγος θὰ ἐπέδότη εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κατασκευάζειν λεμονάδας.

* * Χήρα τις ἐν Ρωσσίᾳ ἦτο τόσον ἀπαρηγόρητος ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τοῦ συζύγου της, ὥστε ἀπεφάσισε καὶ συνεζεύχθη ἄλλον πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου ἐκ τῆς λύπης δυστυχίματός.

* * Ταχυδρομικὸς τις υπάλληλος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν γραμματοδιανομέως ἐπὶ 27 ἔτη, μόνον μίαν ἡμέραν ἀπουσίασε τῆς θέσεώς του. Καθ' ὅλον δὲ αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα διήνυσε 246, 375 μίλια.

* * Λέγεται ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Μεξικῆ εἶνε οἱ ἐμμανέστεροι καπνισταὶ τοῦ κόσμου.

* * **ΙΕΡΕΥΣ** : « Πρέπει νὰ γνωρίζης, κόρη μου, ὅτι ὁ ἀρραδῶν εἶνε ἱερὸν πρᾶγμα καὶ πρέπει νὰ προσέχης μήπως φέρῃς κανὲν ἐμπόδιον.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ .— Μὴν ἀνησυγεῖτε, δέσποτα, γιατί ὁ Παυλάκης μου θὰ μοῦ δίνη δύο χιλιάδες φράγκα τὸ χρόνο γιὰ φορέματα.

Γάλλος τις στατιστικὸς, λαμβάνων τὸν κατώτατον ὅρον τῶν ἰσολογισμῶν του, βεβαίῳ, ὅτι εἰς ἄνθρωπος, ἡλικίας 50 ἐτῶν, ἐκοιμήθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 6,000 ἡμέρας, εἰργάσθη 6,500 ἡμέρας, περιπάτησεν 800 ἡμέρας, διεσχέδασε 4,000 ἡμέρας, ἔφαγε 1500 ἡμέρας, ἠσθένησε 500 ἡμέρας κλπ. Ἐφαγε 17,000 λίτρας ἄρτου, 16,000 λίτρας κρέατος, 4,000 λίτρας λαχανικῶν, ὡὰ καὶ ἰχθῦς, καὶ ἔπιεν 7,000 γαλλόνια ὕγρου ἤτοι ὕδωρ, καφφέ, τέϊον, οἶνον, ζῦθον κλπ.

* * **ΠΕΛΑΤΗΣ** (ὀργίλιως πρὸς τὸν κρεωπῶλην) — Ἐκεῖνο τὸ κρέας ποῦ μοῦ ἔστειλες σήμερα ἦτανε κατὰ κρίσιν. Τί κατάστασις εἶνε αὐτή ;

ΚΡΕΩΠΩΛΗΣ (κινῶν τὴν κεφαλὴν) :— Καὶ δὲν κατάλαβες ὅτι τὸ ἀρνὶ ἔθωσκε ὅλον τὸ χρόνο στὴν πρασινάδα.

* * Κάποιος εἶπεν ὅτι ὁ ἔρως εἶνε τυφλός. Οἱ γείτονες ὁμως εἶνε τυφλοὶ ;

Ἀναλφάβητος.

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΕΦΟΣ

Ἄργα, ἀραιὸν, ἐκ τινος ἄκρας τοῦ ὀρίζοντος σιγαλὰ, ὡσὰν ζεφύρου νὰ τὸ κινή πνοή, κατέρχεται, ἀπλοῦται ὡς μέγα ἀράχνης πλέγμα, ὡς βλεφαρὶς τοῦ θεοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ νέφος τὸ μικρὸν. Καὶ φέρεται ἄστατον, πλανᾶται ἐπὶ τοῦ αἰθερίου στεγασματος, ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, Μέντορος αἰθερίου, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν ἄλλην κατάφορον ἐξ ὑδρατμῶν τὸ νέφος τὸ φαῖόν. Μόλις σχεδὸν νὰ διακρίνη δύναται τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὀφθαλμὸς τὸν δρόμον του τὸν κερῶδη, τὸν ἐλεύθερον, τὸν ἀδιάσκοπον. Δρόμον ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους, προσμετροῦντα τὸ ἄμετρον μήκος τοῦ στερεώματος. Καὶ φέρεται, διολισθαίνει ἄστατον τὸ νέφος, τὸ φέρον ἐκ τῆς γῆς τὴν ἐξάτμισιν εἰς σταγόνας ἐτοιμορρόπους, τὸ περικλείον τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, δάκρυα νόστου !

* * *

Ἄγνωστος, ἀνεξιχνίαστος ὁ δρόμος του, ὡς ἀδῆλος τοῦ πνεύματος ἡ πτῆσις, τοῦ παλμοῦ τῆς καρδίας τὸ μυστήριον. Αὐτὸ, τὸ ἐλαφρότατον γέννημα τῆς γῆς, τὸ θετὸν τοῦ οὐρανοῦ τέκνον, ποῦ θὰ σταματήσῃ ; Ποῖον τὸ ὀρμητήριον καὶ ποῖος ὁ λιμὴν ; Θὰ περικλείσῃ ἄρα τὴν λάμψιν τῆς ἀστραπῆς, θὰ προκαλέσῃ ἢ πρὸς ἄλλο νέφος σύγκρουσις τοῦ τοῦ κεραινοῦ τὸν κρότον ἢ θὰ δεχθῆ τοῦ ἡλίου δύνοντος τὰ ὑστατα τῶν ἀκτίνων του χρώματα ; Ὅτι καὶ ἂν συμβῆ, τὸ νέφος τὸ φαῖόν, μοὶ εἶνε προσφιλές. Καὶ τοὺς ἀστέρας ὅταν ζηλοτύπως κρύπτη καὶ τοῦ ἡλίου ὅταν ἀφανίζῃ ἀφ' ἡμῶν τὴν λάμψιν καὶ ὅταν εἰς σταγόνας λύεται ἐπανερχόμενον εἰς τὴν γῆν θολὸν καὶ ἀποσυντεθειμένον, ἐνέχει ἀόριστον θέλγητρον διὰ τὴν ψυχὴν μου ἐκπροσωποῦν τὸ μύχιον τῆς θλίψεως, τὸ σκότος καὶ τὸ δάκρυ. Ἀγαπῶ τὸ νέφος, διότι τὸ νομίζω σκέπην, ὑστατον ἔρεισμα τοῦ πόνου, διότι ὁμοιάζει τὸν ὀφθαλμὸν ἐρώντος, ἐκ τῆς καρδίας, τῆς ἔδρας τῆς ὀδύνης, τὸ δάκρυ ἀποία.

ΤΡΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Έκ τής δσον ούπω έκδοθησείας ποιητικής συλλογής του αγαπητού μας Νίκου Κοτσελοπούλου υπό τον τίτλον «Λουλουδάκια»

ΠΑΡΘΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Άσπρο λούλουδο δροσάτο
Στόν λαιμό Σου άκουμπουσε

Μά έκεί που ό άγέρας
Τό καυμένο τό φυσοούσε
... Σιγαλά Σ' έφίλησε!...

Τό λουλούδι κοκκινίζει...
Μά βοριάς τό παραδέρνει
Κι' άπ' τον άσπρο τον λαιμό Σου
Τό κάκομοιρο τό παίρνει
Και σ' τή γή τό κύλησε...

Τό έπύρα και του είπα :
Γιατί τώρα δεν άσπρίζει ;
Και μου λέγει, με ντροπή του
Τό φτωχό, πως κοκκινίζει
Γιατ' έσένα 'φίλησε...
Είς τό χείλη τότε φέρνω
Λουλουδάκι έρωτευμένο
Μά προτού να τό φιλήσω
Τό λουλουδί τό παρθένο
Σκυθρωπό... 'ξεφύλλισε!

ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΣΦΗΚΑ !

Νά ήμουν σφήκα ήθελα
Γλυκειά μου καστανή
Σιμά Σου να ζυγώσω
Τό μαρμαρένιο στήθος Σου
Που διόλου δεν πονεί
Βαθειά να τό κεντρώσω.

Νά ιδώ αν τότε θά βγαζες
Σ' τ' άλύθεια μιá φωνή
'Απ' τό γλυκό Σου στόμα,
'Η πάλι θά 'σουν άπονη
'Ωραία καστανή
Και κεντρωμένη άκόμα!

ΤΟ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ !...

Τι ώφελεί να σ' αγαπώ
'Αγάπη μου καλή
'Αφού ό τόσος έρωσ μου
'Ανώφελα σκορπιέται ;...
'Ας λείπη τέτοιο αίσθημα
Χωρίς γλυκό φιλή...

Τό παρά Κύριε έλέησον
Κι' ό πλάστis τό βαριέται !...
ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Θέατρον Ποικιλιών. Πρόκειται περί τής παραστάσεως τής έσπέρας τής 25 Μαρτίου. Δεν θά σ' κάμωμεν λόγον ούτε περί των ήθοποιών, οίτινες υπεκρίθησαν τά πρώτα πρόσωπα του δράματος «Χρηστία» συλλαβιστά, ούτε περί των εν τῷ αυτῷ δράματι γενομένων σκηνικών ατζαζιών, ούτε περί του έντός τής πλατείαις του θεάτρου καπνίσματος, ούτε περί των εν τῷ προγράμματι ως μυκήτων φυομένων καλλιτεχνών. Ένταῦθα θά εἰπώμεν όλίγα τινα μόνον περί τής συντάξεως... του προγράμματος. Θά άπορήσχη πως ή κριτική, άφήσασα κατά μέρος τό δράμα και τήν ώραίαν όντως κωμώδιαν του κ. Ι. Δελιχατερίνη ό «Λυχνοστάτης», θά λάβη τον λόγον περί των του τυχόντος έργων, των προγραμμάτων. Έν τούτοις, τό κατά τήν 25 Μαρτίου τοιχοκολληθέν και διανεμηθέν πρόγραμμα δεν ήτο του τυχόντος έργου, άλλά του κ. διευθυντού του «Πανελληνίου» δραματικού θιάσου, ό όποιος άνήγαγε τήν προγραμματογραφίαν εις έπιστήμην. Ό κύριος ούτος, άφού εζήτησεν όλα τά εἶδη τής ρεκλάμας, έθεώρησε πρόπον και τήν έθνικήν μας έορτήν να έκμεταλλευθῆ, και να βεβηλώσῃ κ' εκείνην χάριν αργυρολογίας, ρίπτων τά άγια τος κισί.

Σ'ς παραθέτομεν μίαν περικοπήν εκ του έν λόγω προγράμματος και, αν δύνασθε, μη κρίντετε. ίδου αύτή :
'Εκτακτος πανηγυρική έσπερίς επί τή σεπτῆ 11 αναμνήσει τής 25 Μαρτίου, καθ' ήν άγει διπλήν έορτήν ό Έλληνομός και καθ' ήν έορτάζει τήν επέτειον του όνόματός της και ή... καλλιτέχis μας «ΕΥΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ».

Έκαστος άνγνωστis δύναται εκ των άνω-

τέρω να εξαγάγη όσα σχόλια θέλει εις βάρος του άβδηρητισμού μας.

Μέγα Θέατρον. Ευεργετική παράστασις υπέρ του καλού ήθοποιού κ. Άνκστ. Άπέργη, δοθήσεται τό προσεχές Σάββατον. Θά παρασταθώσι δύο άστειόταται κωμώδιαι ή του κ. Ν. Κοτσελοπούλου «Ποιητής και δικηγόρος» εν ή τόν χωρικών Μουρμούρην υποκρίνεται θαυμασίω ευεργετούμενος, και οι Μυλωνάδες μετά 25 άσμάτων, και με Μπάριπα-Γιώργην μυλωνών τον κ. Χέλμην.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ εν τῷ αυτῷ θεάτρῳ ό κ. Μ. Άρνιωτάκης θά δώσῃ τό ώραιον δράμα «Είνκι τρελλή».

Μεφιστοφελής.

Ευπαίδευτος Κυρία άπέστειλεν ήμιν προς δημοσίευsin τά εξής:

Είς διασκεδαστικήν τρώντι Βεγγέραν έκάλεσεν ήμης ό κ. Καπετανάκης.

Η μικροσκοπική άποψis πραγματικῶν γεγόντων του κοινωνιού ήμῶν βίου μετά περιστής ευφύας και χάριτος εξελισσομένη μεξ είνε: εις γέλωτα μέχρι δακρύων και εθουμάζομεν άδικα λείπτως τό φιλοσκόμμον πνεύμα του νεκρού συγγραφέως, τον όποιον και εν τῷ «Γενικῷ Γραμματεῖ» οι πάντες έπευρήμησαν.

Είνκι άναμφίρρηστον πλέον ότι ό κ. Καπετανάκης έκτήκτω άπερίοριστον τήν έκτίμησιν του κοινού.

Πην. Θ. Μ.

ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Η εύφυστάτη κωμωδία του κ. Νίκου Κοτσελοπούλου ή τοσοϋτον εγειράσα ένθουσιασμόν, παρασταθεῖσα περίσιν εν τῷ θεάτρῳ τής Όλονοίαις διδαχθήτεται τό Σάββατον κατ' αίτησιν πολλῶν οικογενειῶν υπό του θιάσου Πρόδοος. Ένεκεν τής προμηνυομένης έκτάκτου συρροής πεφασίσθη να δοθῆ ή παράστασις του Ποιητού και Δικηγόρου εν τῷ μεγάλῳ δημοτικῷ θεάτρῳ. Τά πρόσωπα τής Κωμωδίας θέλουσιν υποκριθῆ οι κρτίστοι ήθοποιοί μας κ.κ. Κουταροπούλης, Χέλμης, Μυροκέφαλος και όγκιστρίτης πέργης, μοναδικός δια τό πρόσωπον του χωρικού Μουρμούρη. Φροντίσατε από τοῦδε ὀφείλη σιτήρια να μη τήν έσπέρν του Σαββάτου. Μεταφρονήτε έξω του... Θεάτρου.

Ό αύτός θίασο: «Πρόδοος» προσεπίκειται έκτερα δύο έργα του αυτου ποιητου τον...

Είχεν εξαγάγει τό τηλεγράφημα εκ του θυλακίου του και τό έδιδεν εις τον σχολάρχην, λέγων:
- Λοιπόν κ. Ρ. μετά λύπης άνγκάζομι...
- Μά τί ;... τί τρέχει άνεφώνησεν αίφνης.
- Τίποτε... ό,τι έλέγομεν πρότερον... μη λυπεῖσθε.

Ηνοιζε τό τηλεγράφημα και ρίψας επ' αυτου αστραπιαιον και περιφορον βλέμμα.

- Μά πως !... ειπε δια σιγηλής φωνής....

Συνέπτυξε δια βίαιας κινήσεως τον χάρτην εντός των τρεμουσῶν χειρῶν του και επί στιγμήν εμεινεν ακίνητος. Είτα, έκάλυψε τό πρόσωπόν του και εξερράχη εις λυγμούς...

Συνετρίβετο ό στύλος τής οικογενείας του και επ' αυτον έσωρεύετο αυτη εις ερείπια !... Κλονισμόν υπέστη εις τό θλιβερόν τουτο θέαμα. Άνεπύλησα τήν γαλήνην του βίου, ήτις πρό όλίγου ετι, θωπευτικῶς εγέλα εις τους όφθαλμούς του άνελογίστην τόσας γλυκειάς ελπίδας, όσαι πρό μιξ στιγμής εκόσμου τον ήσυχον δρόμον του. Ηδη όρητικόν και άγριον τό κύμα τής τύχης άνηλεῶς αφήρησεν αυτον από των τερνῶν του όνειρων και μετά πενθίμου πατάγου τον έρριψεν εντός μιξ στιγμής επί του ερήμου βράχου τής όδύνης, του πένθους οικτρῶν ναυαγόν!

Εφριξα πρό τής πενθίμου ταύτης εικόνας. Οι λυγμοί, οῦς εζέπεμπε κατά τήν στιγμήν εκείνην, μοι εφάνησαν, ως απήχησις όδουρνῶν, επί ερήμου και άπορρώγος άκτής. Οι όφθαλμοί μου εκάλυφθησαν υπό νέφους θλίψεως και μελαγχολίας. Άόριστον άγλος ήσθανόμην εις τήν καρδίαν μου θλιβερός σπαρασσομένην. Επέζετο τρομακτικά τό στῆθος μου και δεν εκρατήθη...

Εστρεψα αποτόμως, ήλθον εμπροσθεν του τοίχου και εκεί εσπόγγισα εν δάκρυ...

Τήν επομένην ήμέραν διήλθον πρό τής οικίας του. Υπερ αυτήν επλανατο μέλαινά τις σκία...

Ητο έρημητικῶς κεκλεισμένη, διότι εκείνος ειχεν αναχωρήσει.

Μετέβαινε να αποδώσῃ τον τελευταιον ασπασμόν εις τον νεκρόν του πατρός του...

ΑΛΤΙΣ

Παρακαλούνται εκ των συνδρομητῶν τής «Οικογενείας» οι μεταβάλλοντες διαμονήν να δηλώσι τουτο προς τό γραφεϊόν μας, διότι έλλως, ουδόλωθ θά θεωρούμεθα υπεύθυνοι δια τήν επώλειαν τῶν φύλλων.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τοῦ Σύμπαντος κόσμημα εἶμαι
 Ἥμην, εἶμαι κ' ἐσχεῖ θά κείμαι.
 Πλήν, ὦ φίλη, ἂν θελήσης
 Νά μέ ἀποκεφαλίσῃς
 Πρὸς δὲ τούτοις τὸν λαμόν μου
 Ἄρης ἀπ' τὸ σύνολόν μου
 Νῆσος πλέον τότε μένω
 Καὶ τὴν λύσιν μου προσμένω.
 (Δίγιον)

ΑΜΑΛΙΑ ΑΘ. ΦΑΡΑΖΟΥΛΗ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εὑρεῖν λέξιν ἐκ τεσσάρων συνισταμένην γραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς σχέσεις.

Ἐὰν γραφῶσι κατὰ σειρὰν τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου προσλάβῃ δ' ἕκαστον ἀνὰ ἓνα ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς μονάδος καὶ ἐφεξῆς. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὰ ζητούμενα τῆς λέξεως γράμματα ἰσοῦται πᾶ 30, τὸ ἄθροισμα τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως σὺν τῷ τελευταίῳ ἰσοῦται πᾶ ἄθροισματι τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἠΰξημένῳ κατὰ 2, ἡ διαφορὰ τοῦ πενταπλασίου ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ τρίτον γράμμα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσοῦται πᾶ μηδενί, ἡ δὲ διαφορὰ τοῦ τελευταίου ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσοῦται πᾶ δευτέρῳ ἠΰξημένῳ κατὰ 3. Θ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος :

Θεὸς—ἔθος.

ΤΟΙΣ x. x. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Ἐξαντλήσαντες πρῶτως τὸν ἐν τῇ ἀποθήκῃ μας τυπογραφικὸν χάρτην, καὶ μὴ εὐρίσκοντες ὅμοιον ἐν τοῖς ἐνταῦθα χαρτοπωλείοις, οὔτε ἐλπίζοντες τὴν λήψιν τοῦ ἐν τῇ Γερμανίᾳ παρηγγελμένου πρὸ τῆς παρελεύσεως ὀλοκλήρου τοῦ προσεχοῦς μηνός, εἰδοποιούμεν τοὺς ἀξιολύτους x. x. συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς τῆς Οἰκογενείας, ὅτι τὴν προσεχῆ 1 Μαΐου θὰ ἐκδώσωμεν τὴν Οἰκογενεῖαν τετραπλῆν, ἐκ σελίδων 28 καὶ θὰ τὴν πωλῶμεν εἰς τοὺς μὴ συνδρομητὰς ἀντὶ λεπτῶν 40.

Συνεπῶς κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον δὲν θὰ ἐκδίδεται τὸ φύλλον.

Λύται : Σκια, Π. Θ. Μ. Ἄμκλ. Φαρζουλή (Δίγιον) Ι. Δ. Ἄντωναρόπουλος, Ἄρχ. Ρουσόπουλος (Σπάρτη).

Ἀνέξοδοι ἀπαντήσεις.

N. M. Τὰ νέανομίσματα οἱ νικολῆδες δηλ. πρέπει νὰ λέγωνται ΝΙΚΕΛΙΝΑ καὶ οὐχὶ ἀνικέλια» νικέλιον εἶνε τὸ μέταλλον *nickel*, τὸ δὲ μετουσιαστικὸν *nickelé* γίνεται νικέλιονος-ον. Τὸ νικέλιον ἐξάγεται ἐν Νέα Καληδονία. — Π. Κ. «Εἶν' ἀλάργα τὸ σκοτάδι;—Κλεῖσε τὰ μάτια σου νὰ τὸ ἴδῃς». Ξεύρεις τί θὰ εἴπῃ; — Γράψε πρῶτον καὶ ἔπειτα θὰ μάθῃς ἂν θὰ δημοσιευθῇ· πρὶν ἀναγνώσωμεν τὸ χειρόγραφον δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν. Ν.Θ. Κ ρ ε κ ο ὕ κ ι. Ἐλήφθ.

Οἱ ἔχοντες ἀγγελίας τῆς «Πασχαλινῆς ἐπετηρίδος» τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλοτέγων παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτάς, διότι ἡ ἐκτύπωσις περατοῦται προσεχῶς.

ΕΛΕΝΗ ΜΠΑΚΑ ΤΣΟΥΓΛΑ Μοδίστα γυναικείων φορεμάτων, ὁδὸς Κολοκυνθοῦς ἀριθ. 8.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Η ΓΥΡΑ. Ι. Βέση, ὁδὸς Διόλου καὶ ἀπέναντι τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Εὐρώπης· ἐκεῖ νὰ κάμνετε τὰ ὑποδήματά σας ἂν θέλετε εὐθηνίαν, κομψότητα καὶ προπάντων στερεότητα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κάτωθεν τοῦ ὁμωνύμου Ξενοδοχείου παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας.

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ΑΝΔΡ. ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται ἄρισται τούρται, φωντάν καὶ ὄλα τὰ γλυκίσματα.

ΓΡΙΦΟΣ

ΑΟΥΚΕΣ

NNNNNNN N
 N N
 N N N
 N N N
 N N N
 N N A

A. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ